

הַיֵּלֶד מִירוּשָׁלַיִם

הַתְּפִילָּה שֶׁבִּקְעָה אֶת הַסְּעָרָה

סְפוּר אֲמַתִּי עַל אֲמוֹנָה, תְּפִלָּה וְנֶס שֶׁל מַיִם.

שְׁנַת תַּקמ"ז בִּירוּשָׁלַיִם הָעִתִּיקָה.
הַשָּׁמֶשׁ קוֹדַחַת בַּשָּׁמַיִם וְהָאֲדָמָה
סְדוּקָה וְצִמָּאָה.
חֹדֶשׁ שְׁבַט כָּבֵר הִגִּיעַ, אֲךְ אֵין
אֶפְלוּ עֹנֵן אֶחָד קָטָן בְּאֶפֶק.
"מָה נִשְׁתָּה?" לָחֲשׂוּ הַיְלָדִים,
"אֵיכָה יִהְיוּ לָנוּ מַיִם לַחַיִּים?"

בִּזְרוֹת הַמַּיִם שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם
הָיוּ רִיקִים לְגַמְרִי!
אֲנָשִׁי הָעִיר הִבִּיטוּ לַשָּׁמַיִם
בְּתַפְלָה וּבִדְאָגָה עֲמוּקָה.
כָּל־מֶלֶךְ יָדְעוּ שֶׁבְּלִי גִנְשָׁם, אֵין
אֵין מַיִם לְשִׁתּוֹת.
רַק ה' יָכוֹל לַעֲזֹר!

* חֲכָמֵי יְרוּשָׁלַיִם גָּזְרוּ
שֶׁלֹשׁ תַּעֲנִיּוֹת
תַּעֲנִיּוֹת עַל הַצָּבוּר.
* כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, מִנַּעַר
וְעַד זָקֵן, הִתְכַּנְּסוּ
לְבֵיתִי הַכְּנֻסֶת.

הֵם צָמוּ, בָּכוּ וְזָעְקוּ
אֶל ה' מְכֹל הַלֵּב:
'אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ, פֶּתַח
לָנוּ אוֹצָרֶךָ הַטּוֹב!"

הַשָּׁמַיִם נִעְנּוּ מֵעַט... עָנָן קָטָן הוֹפִיעַ וְטַפָּטוֹף קָל יָרַד.
אֲבָל זֶה לֹא הִסְפִּיק לְמַלֵּא אֶת הָעִיר!
הַבּוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים נוֹתְרוּ כְּמֵעַט יְבֵשִׁים לְגִמְרִי.
הָאֵם ה' יִשְׁלַח עוֹד מַיִם?

בְּרַגַּע זֶה, נִזְכְּרוּ הַיְלָדִים בְּמִשְׁפָּט מֵאִיר וְחָשׁוּב:
 "תְּפִלָּה קֹטְנָה מִמַּעַמְקִים – בּוֹקֶעַת שָׁמַיִם וְעֶנְנִים!"

יום רביעי, י"ב בשבט

והנה הגיע יום רביעי, י"ב
בשבט.

פתאום התקדרו השמים
בעננים שחורים וכבדים.
רוח סערה עזה החלה לשרוק
בסמטאות (שוו... שוו...).
ואז... החל לרדת שלג!

רְבִיעִי ← חֲמִישִׁי ← שְׁשִׁי

לֹא סִתְּתֶם פְּתִיתִי שְׁלֹג קִטְנִים יִרְדּוּ, אֲלָא שְׁלֹג כָּבֵד מְאֹד,
עֲצוּם וְחֲזָק! הוּא יֵרֵד וְיִרְדּוּ לֹא הַפְּסָקָה.
כָּל יוֹם רְבִיעִי, כָּל יוֹם חֲמִישִׁי, וְגַם בְּיוֹם שְׁשִׁי!

An illustration of a man and a young boy looking out from a small, arched window of a stone building. The scene is set during a heavy snowstorm at night. A large, deep pile of snow has accumulated in front of a large wooden door to the left of the window. The man, with a beard and wearing a green robe and a white kippah, points his finger towards the snow. The boy, also wearing a white kippah and a green shirt, looks on with a surprised expression. The interior of the room is warmly lit, contrasting with the cold, dark exterior. Snowflakes are falling heavily around the building.

הַשֵּׁלֶג הַצֵּטֵּבֵר וְעָלָה, עַד
שֶׁנִּסְתָּמוּ פִתְחֵי הַבָּתִּים!
אִישׁ לֹא יָכוֹל הָיָה
לְצֵאת מִפֶּתַח בֵּיתוֹ.
יְרוּשָׁלַיִם כָּלָה הִיטָה
מִכָּסָה בְּמַעֲטָה לָבוֹן,
עֲמוּק וְקָר מְאֹד. אֵיךְ
יֵלְכוּ לְבֵית הַכְּנֻסֶת?

שַׁבָּת → קֹדֶשׁ, ט"ו ← בְּשַׁבָּת

וְהִנֵּה הַגִּיעָה שַׁבַּת קֹדֶשׁ – ט"ו בְּשַׁבָּת! יוֹם חַג לְאִילָנוֹת, הַזְמַן
לְהוֹדוֹת לַה'. אֶךְ בִּתִּי הַכֹּנֶסֶת בָּעִיר נוֹת רִיקִים. הָאֲנָשִׁים לֹא
יָכְלוּ לְפָסוּעַ בַּשֵּׁלֶג הָעֶמּוּק, וְלֹא קָרְאוּ בְּסִפָּר תּוֹרָה כָּלֵל!

הָאֵם כָּל בְּתֵי הַכְּנָסֶת הָיוּ סְגוּרִים? לֹא וְלֹא!
בְּקֵהל הַחֲסִידִים שֶׁל בֵּית הַכְּנָסֶת "בֵּית אֵל",
קָרָה גַם שֶׁל מְסִירוֹת נֶפֶשׁ. חֲסִידִים צְדִיקִים פָּלְסוּ
דֶּרֶךְ בְּשִׁלְג הַגְּבוּהָ, הַגְּבוּהָ, יָד בְּיָד. הֵם נֶאֱבָקוּ
בְּקוֹר וּבְרוּחַ, וְהִצְלִיחוּ לְאַסּוֹף שְׁלוֹשָׁה מֵנִינִים!

הֵם עָמְדוּ עֲטוּפִים בְּטָלִיתוֹת, מִבֵּיטִים
בְּשִׁלְג הַמַּלְבִּין אֶת הַחֲלוֹנוֹת, וּבָקְעוּ אֶת
הָרָקִיעַ בְּתַפְלָה חֲמָה וּבַהוֹדָיָה לַה'
לַה' עַל הַמַּיִם!

”תַּפְלָה קִטְנָה מִמַּעֲמָקִים –
בּוֹקֵעַת שָׁמַיִם וְעֲנָנִים!”

הסוד של השלג התגלה!
כשנמס השלג, הגיעה הבשורה הגדולה: בורות המים
של ירושלים התמלאו עד גדותיהם מים זכים ומתוקים!

בִּשְׁבֹּת הַבָּאָה, נִפְתָּחוּ כָּל הַדְּלָתוֹת! כָּל עַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ בְּשִׂמְחָה
לְבִתִּי הַכְּנֻסֶת. הֵם קָרְאוּ אֶת פָּרִשַׁת "בְּשַׁלַּח", וְהוֹסִיקִים מִפָּרִשַׁת "יִתְרוֹ".
הֵם הָיוּ מְלֵאִים בְּשִׂירָה, הוֹדִיָּה וְשִׂמְחָה עַל חֶסֶדִּי ה' הַגָּדוֹלִים!

מָה לַמִּדְנוּ מִחֲסִידֵי יְרוּשָׁלַיִם?

שְׁאַנְחֵנוּ תָמִיד סוּמְכִים עַל ה', אָבִינוּ.
שְׁבַשְׁמִים. 💙

שְׁתַּפְּלֵה שְׁבָאָה מֵהַלֵּב – תָּמִיד נְשַׁמְעַת,
אֵף פַּעַם לֹא לְהִתְיַאֵשׁ! 🙏

וְשִׁלְפָעַמִּים, הַיְשׁוּעָה שֶׁל ה' מְגִיעָה
בְּדֶרֶךְ מַפְתִּיעָה שְׁלֹא תִכְנְנוּ. 💧

תוֹדָה לַה' עַל כָּל הַטּוֹב!